

[Finansministeren.]

tricitet var en virkelig væsentlig del af omkostningerne. Jeg ved, at udgiften til elektricitet for de fleste produktionsvirksomheder kun er en meget beskedent del af omkostningerne.

Medens jeg taler om elektricitetsafgiften, må jeg sige, at jeg ikke tror, at den i ret mange tilfælde vil virke særlig belastende for almindelige forbrugere, selv hvor man har elektrisk køkken og måske bruger elektricitet til opvarmning. Jeg ved, at der i alt fald visse steder og til visse formål sandt at sige ikke spares på elektricitet.

Dette fører mig ind på betragtningerne omkring reklamen, for også til reklameformål anvendes elektricitet i vid udstrækning. Jeg synes, at med den højde, reklameudgifterne har fået, er det berettiget at overveje mulighederne for en beskatning. Den form at gribe ind over for indkomstbeskatningen ved, at reklameudgifter ikke skulle være fradragsberettigede, er, så vidt jeg kan se, indtil nu ikke administrativt farbar. Derfor må den vej, som er foreslået, frembyde sig som en naturlig og rimelig vej.

Nu taler man om alle de ulykker, der kan opstå deraf. Jeg tror, at denne tale i alle fald for visse deles vedkommende er vildt overdrevet. Jeg siger udtrykkelig vildt overdrevet. Man taler bl. a. om den belastning, det kan være for mindre aviser. Der kan være en risiko, det kan jeg da godt se, men i denne forbindelse synes jeg, jeg må sige, at vi er vant til, hver gang der er tale om at belægge et område med afgift, at høre om, hvilke katastrofale virkninger en sådan afgift vil have for det pågældende erhverv. Det har vi hørt om mange gange. Det er kun i et meget begrænset antal tilfælde, at disse advarsler har vist sig at slå til i virkeligheden.

Der er givet tilslutning til visse dele af buketter, det takker jeg for. Der er også stillet forslag om, det takker jeg også for, at komme visse nye dele ind i den til erstatning for andre. Den af det ærede medlem hr. Baunsgaard rejste tanke om en vis midlertidig forøgelse af indkomstbeskatningen vil vi da ikke fra regeringens side afvise at forhandle om, heller ikke under den form, som det ærede medlem nævnte. Også spørgsmålet om, hvorvidt en eventuel

merværdiafgift kan komme til at gælde for noget af det kommende finansår, vil vi da gerne drøfte, og jeg skal da heller ikke på forhånd afvise en drøftelse af brugsforenings-skatten, der, som vi ved, ligger dele af det høje ting overordentlig stærkt på sinde. Det fik vi jo et vidnesbyrd om i fjernsynet i aftes. Men disse ting kan vi tage op under drøftelserne.

Så er der endelig synspunktet med hensyn til den sociale balance, og dér fik jeg jo læst og påskrevet, ikke så meget for forslaget om børnetilskuddene som for forslaget om persontilskuddene. Jeg må indrømme, at jeg sad og tænkte på, om ikke jeg havde begået en psykologisk fejl ved at kalde dem persontilskud, om jeg ikke hellere skulle have kaldt dette beløb for et skattefradrag, der i de tilfælde, hvor det ikke kunne bringes til fradrag i skatten, kunne udbetales kontant, for det er jo i realiteten det, der er tale om. Der har ikke været megen opposition i det høje ting imod, at man løftede bundgrænsen for forsørgere fra 7.000 kr. til 8.000 kr. Dette er, for at sige det på en anden måde, at give samtlige skatteydere et personligt tilskud på 210 kr., hvis man vil anvende den terminologi.

Vi er i regeringen af den opfattelse, at de foreslåede skattelettelser ikke kan gennemføres, og at man altså må gå en anden vej for at finde den rimelige sociale balance; vi har så ment, at de forslag, der er stillet, er rimeligt. Måske kan denne tankegang om rimeligheden illustreres af det, jeg nu har sagt.

Jeg siger ganske åbent, at den foreslåede forhøjelse af børnetilskuddene giver mere end dækning for afgiftsbelastningen, og det er fra regeringens side tilsigtet, for så vidt som vi mener, at børnetilskuddene uanset det, vi står over for, burde forhøjes. Man kan naturligvis mene, at vi ikke skulle have foreslået det i denne sammenhæng — det er jo et skøn, hvad man finder rimeligt — men vi har i alt fald ikke lagt skjul på vor opfattelse i så henseende.

Så er der fra forskellig side — og det skal jeg slutte med at gøre nogle få bemærkninger om — draget det synspunkt frem, at det, man måtte nå frem til, var en egentlig skattereform, og man har spurgt: hvad er egentlig regeringens opfattelse på dette punkt? Jeg mener at kunne sige det relativt